

fige, at Vedkommende har bedst af at komme ind paa Sindsfygeanstalten, saa tror jeg, at denne Bestemmelse meget lidt vil komme til Anvendelse. Det forekommer mig heller ikke, at det er ganske rigtigt at sige til Amtterne: I skulle bære disse Udgifter. Jeg synes ogsaa, at man burde lade lidt blive tilbage af Amtsrådernes Beslutningsfrihed, og det forekommer mig, at det Spor, disse hidtil ere gaaede i, viser hen til, at man noget mere kan blive staaende ved det Rugsjældende. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at naar man i § 69 har taget Amtspartitionsfonden med og er gaet bort fra Amtsfattigkassen, som hidtil har båret disse Udgifter, saa kan jeg ikke anse dette for heldigt. Jeg tror, at disse Udgifter ligesom burde henvises til Amtsfattigkassen. Det er denne, som hidtil har båret alle slige Tilfud, og det synes mig ogsaa rigtigt, at den fremtidig bør bære dem. Nu har man tildelt Amtsfattigkassen noget Nyt, men jeg kan ikke se, at der foreløbig er Anvendelse for dennes Midler. Der staar i andet Stykke af § 69, at der „kan tilstaaes Understøttelse for eet eller flere Aar til saadanne Kommuner, som paa Grund af særlige Forhold ere stærkt bebyrdede med Fattigudgifter, ligesom Amtsfattigkassen kan yde Tilfud, naar en Kommune paadrager sig store uforudsete Fattigudgifter, navnlig: naar dens Fattigbestyrelse har anvendt betydelige Udgifter til Kur og Pleie af sine Erørgende, saasom ved langvarig Indlægning i offentligt Sygehus osv.“ Dette er ogsaa en noget vag Bestemmelse, og jeg tror ogsaa nok, at de, som have med Bevillingen at gjøre, ville tage sig i Agt for at være altfor tilhøielige til at give Bevilling. Det vilde jeg i det Mindste være, thi det forekommer mig slet ikke saa rart, at Sognekommunerne skulle modtage den Slags Hjælp undtagen i adelsø specielle Tilfælde. Jeg maa sige, at i saadanne Tilfælde, hvor der søges om Fattigunderstøttelse til enkelte Personer, og hvor Familien bidrager Noget og Sognekommunen Noget, er det i sin Orden, at Amtet betaler og betaler flækkeligt, men den almindelige Understøttelse til Kommuner skal man ikke give, naar Kommunerne nogenlunde ere i Stand til at bære deres økonomiske Stilling, thi naar man ikke bærer sin egen økonomiske Stilling, forekommer det mig ogsaa, at man let vil komme under Tilfyn paa andre Maader, og jeg tror, at det er heldigt, at Kommunerne ere saa selvstændige som muligt, navnlig i økonomisk Henseende. Jeg skal ogsaa gjøre opmærksom paa et andet og rent praktisk Hensyn, og det er, at Amtterne kunne oprette Sygehuse og deslige og altsaa paa den Maade yde Kommunerne et virkelig Gode for en lille Betaling, men naar det specielt er Amtsfattigkassen, som i Sygdomstilfælde skal yde Bidrag, saa synes det mig, at deraf maa følge, at netop paa det Punkt, hvor man vil give specielle Bidrag, har man allerede bemyndiget

Amtterne til at give almindelige Bidrag, nemlig til Sygehuse. Dette er et Bidrag, som allerede er givet paa mange Steder, og som der er overordentlig megen Grund til at tro vil blive ydet mere og mere, fordi det er en høist hensigtsmæssig Maade for Amtsrådet at virke paa, nemlig ved at etablere saadanne Anstalter, hvori hele Amtets Befolkning netop i Sygdomstilfælde vil have et Gode, som de enkelte mindre Kommuner ikke kunne skaffe. Jeg skal endnu blot tillade mig en ganske almindelig Bemærkning med Hensyn til Tilfynet med Fattigvæsenet, som skal gaa over til Amtsrådet, og hvor Amtsrådet skal føre Tilfyn med Forsørgelses- og Arbejdsanstaltens Bestyrelse, Arbejdsregulativerne, Forplejningen osv. saavel som i det Hele med Maaden, hvorpaa de Fattiges Forsørgelse sker. Dette er en meget vanskelig Op-gave, som jeg dog ikke nu skal nærmere præcisere, men jeg tror, at enten vil det blive temmelig betydningsløst, naar man blot indskrænker sig til at approbere Reglementet og deslige, eller ogsaa vil det, naar man gaar nærmere ind paa det, blive af en saadan Bestaffenhed, som jeg ikke ynder, thi naar det ikke skal være Amtsrådsmedlemmerne, men andre lønede Mænd, som skulle udøve Kontrollen, saa er jeg bange for, at den vil blive saa aktiv, at man let kommer i Kollision, og jeg kan unegtelig ikke sige Andet, end at, naar Sognekommunerne i det Hele taget indrette deres Fattigvæsen paa en selvstændig Maade, det da formentlig er det heldigste, at Kontrollen er saa almindelig som mulig, og ikke gaar for meget i Specialiteter, thi der maa man dog kunne stole paa vedkommende Bestyrelse uden at tale om, at der, naar der indkommer Klage, netop er en speciel Pligt til at undersøge den. Det er ogsaa noget ganske Nyt, saa vidt jeg skjønner, med Hensyn til Tilfynet i den Maade, hvorpaa Forsørgelses- og Arbejdsanstalterne nu skulle godkjendes. Tidligere har der været meget strenge Bestemmelser, Bestemmelser om Bygninger og sanitære Bestemmelser, og da dette er en systematisk Lov, der ordner hele Forholdet, antager jeg, at disse maa betragtes som frafaldne, og at man ganske i Almindelighed kan sige, at de maa godkjendes af vedkommende Autoriteter, der have Tilfyn med dem. Jeg skal ikke have noget imod Bestemmelsen, men det forekommer mig, at det var bedre, om man udtrykkelig kom til noget af det, man har brugt før, og bestemt sagde, at man skulde spørge sig for i forveien, saaledes at Udsættelsen ikke kom, efter at det var færdigt. Jeg mener, at der skulde blive en Afgang for vedkommende Tilfyn til at gjøre sig bekendt med, hvad man vilde gjøre, og ikke vente, til det var gjort, og saa klage.

Ansvar: Jeg skal gjøre en ganske kort Bemærkning i Anledning af dette Lovforslag og særlig i Anledning af en enkelt Bestemmelse deri.